

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2772

гр. Варна, 25.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
мл.с. Ивелина Чавдарова

като разгледа докладваното от Константин Д. Иванов Въззивно гражданско дело № 20223100501454 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава Двadesета от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Б. КР. Н. от гр. Варна, подадена чрез процесуален представител, срещу Решение № 260100/17.02.2022 год., постановено по гр. дело № 3982/2020 год. по описа на РС-Варна, в частите, с които:

1) е отхвърлен, предявен от Б. КР. Н. от гр. Варна срещу М. СТ. Р. от гр. Варна по реда на чл. 386 ГПК, иск за осъждане на ответницата да му заплати, на основание чл. 127, ал. 2 ЗЗД, сумата от 4500 лева, представляваща 1 / 2 от предоставена му в дрение сума, цялта в размер на 9000 лева, съгласно договор от 01.05.2014 год., която сума е послужила за самоучастие, т. е., встъпителна вноска за закупуването на делбения имот – апратамент, находящ се в гр. Варна, ... съставляващ обект с идентификатор 1... по КК на гр. Варна и за покриване на разходите по неговото прехвърляне (придобиване);

2) е отхвърлен, предявен от Б. КР. Н. от гр. Варна срещу М. СТ. Р. от гр. Варна по реда на чл. 386 ГПК, иск за осъждане на ответницата да му заплати, на основание чл. 127, ал. 2 ЗЗД, сумата от 4500 лева, представляваща 1 / 2 от предоставена в дарение на ищеца от неговата майка Иванка Пейчева сума, цялата в размер на 9000 лева, послужила за погасяване на част от ипотечния кредит, изтеглен от съделителите К Н. и М.Р. за закупуване на делбения имот – апратамент, находящ се в гр. Варна, ... съставляващ обект с идентификатор 1... по КК на гр. Варна;

3) Б. КР. Н. от гр. Варна е осъден да заплати на М. СТ. Р. от гр. Варна, на основание чл. 346, ГПК, вр. с чл. 127, ал. 2 ЗЗД, сумата от 15 272, 55 лева, представляваща изплатена по разплащателна сметка с IBAN № BG23TTBV94001526700000000000 част от погасителни вноски по Договор за кредит № 1408/22.07.2014 г., сключен със „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД, за периода 15.08.2014 г. – 17.02.2020 г.

В жалбата са наведени оплаквания, че решението в атакуваните от въззивника части е неправилно и незаконосъобразно, постановено е в нарушение на материалния закон и при допуснати нарушения на процесуалните правила, които общено се свеждат до неправилна преценка и анализ на събраните по делото доказателства, до необсъждане на събраните по делото делото доказателства в съвкупност и в тяхната взаимна връзка, в резултат на което решението е и необосновано.

По отношение на заявените от съделителя Б.Н., настоящ въззивник, претенции за уреждане на сметки между съделителите, неправилно и в нарушение на процесуалните

правила (чл. 180 ГПК) не са зачетени двата договора за дарение – от 01.05.2014 год. и от 21.09.2017 год. – за дарени на ищеца от майка му И.Б.П парични суми и не са обсъдени и във връзка с останалите събрани по делото доказателства и по-конкретно с показанията на ангажираните от въззивника Б.Н. свидетели, които безспорно установяват, че сумите са дарени на съделителя Б.Н. и както и за какво са изразходвани, както и със заключението на ССЧЕ, от което е установено, че на 13.06.2014 г. (непосредствено след даряването на сумата от 9000 лева) от Б.Н. е извършено хранване по сметката, която е обслужвала изтегляния ипотечен кредит, със сумата от 7000 лева. Неправилни са и изводите на първоинстанционния съд, че сам по себе си факта на теглене на парични суми с дебитна карта не било в състояние да обоснове извод, че конкретните транзакции са внесени по сметката на М.Р., като не е съобразено, че сумите, които са теглени от дебитната карта съвпадат с тези, които са внесени в сметката, обслужваща ипотечния кредит, както по размер, така и по дати, като с внасяне на сумата съвпада и момента на заличаване на ипотеката върху имота, собственост на родителите на ищеца Борислав Н., който е бил ипотекиран за обезпечение на задължението към банката по тегления кредит за закупуването на деления апартамент. Не е съобразено също, че М.Р., ответник по заявленията от съделителя Б.Н. претенции за уреждане на сметки, не е разполагала с такива суми за погасяване на кредита, с оглед установеното по делото, че в периода 02.10.2014 г. до 22.03.2017 г. тя е получавала обезщетение за временна неработоспособност и майчинство, а възнаграждението, което е получавала през останалото време, е било близко до минималното.

По отношение на решението в частта, с която е уважен предявения от М.Р. против въззивника иск за уреждане на сметки за сумата от 15 272, 55 лева, решението също е неправилно. Не е съобразено, че към момента на закупуване на имота и сключването на договора за кредит страните са живеели на съпружески начала, а по-късно са сключили брак и са били в брак през по-голямата част от процесния период, поради което и средствата, платени по договора за кредит, следва да се разглеждат като такива със семеен характер. На М. Р. биха се следвали само половината от вноските по кредита, които са заплатени след фактическата раздяла между страните и надвишаващи размера на задължението ѝ, но случаят не е такъв. Освен това не е съобразено и обстоятелството, че през време на брака на страните, ищецът К.Н. е работил в Германия, като е получавал трудовото си възнаграждение по банков път, а ответницата М.Р. е оперирала с наличните суми по сметката му, включително и за заплащане на суми по договора за кредит, както и за покриване на нуждите на семейството. Поради това и изводът на съда за основателност на предявената от М.Р. претенция по чл. 346 от ГПК вр. чл. 127 от ЗЗД е изцяло неправилен и необоснован.

Отправено е искане за отмяна на решението в обжалваните от съделителя и настоящ въззивник Б.Н. части и за постановяване на друго, с което предявените от него против М.Р. по реда на чл. 346 ГПК претенции за уреждане на сметки да бъдат уважени, а заявената от съделителя М.Р. по реда на чл. 346 ГПК против жалбоподателя претенция за заплащане на сумата от 15 272, 55 лева да бъде отхвърлена. Претендират се и сторените в двете инстанции съдебни разноски.

В писмен отговор, подаден в срока по чл. 263, ал. 1 ГПК, чрез процесуален представител, насрещната страна М. С.Т. Р. оспорва жалбата, счита решението в обжалваните от съделителя Б.Н. части за правилно и настоява да бъде потвърдено в тези части. Претендира присъждане на разноски.

В жалбата и в отговора не са направени искания за събиране на доказателства във въззивното производство.

Въззивната жалба е редовна и допустима и следва да бъде приета за разглеждане в открито съдебно заседание.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане, подадената от Б. КР. Н. от гр. Варна, въззивна жалба против Решение № 260100/17.02.2022 год., постановено по гр. дело № 3982/2020 год. по описа на РС-Варна, в посочените по – горе части;

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **10.10.2022 год. от 14, 00 часа**, за която дата и час да се призоват страните чрез процесуалните им представители – чл. 39, ал. 1 ГПК, ведно с връчване на препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____